

[Paul Holt.]

de Varer, som man har, paa den bedst mulige Maade.

Hvad enten man nu er Tilhænger eller Modstander af Statsindgreb og ministerielt Styre, maa alle dog vist erkende, at det er en absolut Nødvendighed, at en Regering griber ind i en saadan Situation. Det saa vi ogsaa for nogle Dage siden, da den store Kartoffelmangel i København blev særlig akut; da var det nødvendigt, at den nye Minister for Forsyninger greb ind og gjorde noget for at faa København forsynet med Kartoffler. Nu er det jo ikke nok at klare et Par Dage, nogle Pinse-dage. Det drejer sig om, at man lægger en Plan. Der er blevet stillet Forslag fra Københavns Kommunestyre, og det vilde være interessant at høre, hvad den højt-ærede Forsyningsminister har at sige til denne Plan.

Skal det føre til et godt Resultat, saaledes at hele Folket forstaar Nødvendigheden af en saadan Politik, hvorefter Regeringen og Staten griber regulerende ind, maa der være Tillid til Stede til, at Regeringen virkelig repræsenterer et almindeligt folkeligt Behov og ikke skeler til sine egne, i politisk Forstand særlige, Vælgeres Interesser. Man maa forstaa, naar man foreslaar store Forbrugsafgifter, som hviler paa den brede Befolkning, at det er nødvendigt, at man ikke samtidig foreslaar andre Forholdsregler, der ikke kan forstaaes af Befolkningen, fordi de synes at være til ensidig Fordel for særlige, begrænsede Samfundsklasser. Jeg tænker her f. Eks. paa Forslaget om Udbyttebegrænsning. De tilsigtede Ændringer gennemførtes ikke, men de viser en Tendens, som gør det vanskeligt i vide Befolkning-skredse at faa den fornødne Tillid til Regeringens Upartiskhed. En lignende Usikkerhed kommer ogsaa frem, naar man iagttager Regeringens noget valne Maade at tage visse Rationeringsproblemer paa. Vi mangler stadig den bebudede Kødordning, Nedsættelsen af Fedtprocenten i Mælk og Ost er kommet for sent, saaledes at man maa nære Ængstelse for, at det ikke lykkes at fremskaffe den fornødne Mængde til Eksport.

Ser vi paa den sociale Politik, vil vi ogsaa her kunne gøre den Iagttagelse, at det skorter paa virkelig alment folkeligt begrundet Socialpolitik. Fra gamle Dage findes der her i Landet en ganske bestemt Tradition, som har præget de gamle Partiers sociale Politik, ligegyldigt hvilket det er. Det karakteristiske for denne Politik har været Almissesynspunktet. Fra den ene Side har man efterhaanden, maaske i mange Tilfælde

nødtvungent, indført den ene Ordning efter den anden, men altid saaledes, at man har anlagt et ensidigt finansielt Synspunkt. Man har altid haft den Tanke: Hvor billigt kan man slippe fra det? Endvidere har man fra denne Side stillet sig paa det Standpunkt, at Adgangen til at nyde den sociale Lovgivning's Goder begrænsedes saa meget som muligt. Man kan i denne Forbindelse pege paa Sygekassegrænsen, der spiller saa stor en Rolle; Adgangen til at faa Del i Sociallovgivningens Goder er afhængig af, om man ligger over eller under denne Grænse. Fra den anden Side har man haft et lignende Synspunkt. Man har koncentreret sig om Personer under Sygekassegrænsen og interesserer sig ikke for Personer over denne Grænse.

Nu kan man for øvrigt se, at der er ved at ske noget nyt. De sidste Ændringer i Aldersrentelovgivningen peger i denne Retning, men endnu har man ikke brudt med det gamle Princip. Det, Tiden har behov, er, at der over for den sociale Lovgivning sker noget helt nyt, og det nye er, at Transsbegrundelsen trænges tilbage og et borgerretligt Synspunkt kommer til at raade. Adgangen til at nyde godt af Sociallovgivningens Goder skal være en Borgerret, ens for alle. Kun paa den Maade kan alle, der har Hjælp behov, virkelig faa en saadan, og det er vigtigere, at de, der har Hjælp behov, faar denne, end at nogle, der maaske ikke har en saadan Hjælp behov, alligevel faar den. De, der betaler de store Skatter, bør ogsaa have den Fornøjelse, at de selv og deres Paarørende kan faa Del i de Goder, de selv er med til at betale en forholdsmæssig stor Del af. Ved at gøre Adgangen fri for alle bliver alle lige-stillet over for Loven. Derved vil man ogsaa kunne spare en Masse Administration, undgaa Misbrug og ophæve et uheldigt Skel i Befolkningen. Som Eksempel paa et Omraade, hvor en saadan Ligestilling er nødvendig, kan man pege paa et almindeligt Børnetilskud til alle Familier med mere end eet Barn. Rundt omkring i Verden er man begyndt paa noget saadant, medens den danske Regering ganske synes at savne Forstaaelse herfor.

Danmark er ganske simpelt ved at sakke agterud paa det sociale Omraade. Den nuværende Regering har en enestaende Chance for ved dertil sigtende Lovforslag at vise, at den har et socialpolitisk Initiativ. Den har Mulighed for at vise, at et Parti, der vil hævde, at det er Liberalismens ivrigste Talsmand, ogsaa kan være socialt ansvar-bevidst. Hvorfor viser Regeringen ikke i praktisk Lovgivning, at Frihed og Tryghed